

Cossetània Edicions

EVITO
EL VERB

ROSA
COMES

sinalefa 30
CS

Col·lecció Sinalefa - 30

EVITO EL VERB
(Poemes de la veritat)

ROSA COMES CASAS

Cossetània
EDICIONS

Primera edició: maig del 2009

© Rosa Comes Casas
© Cossetània Edicions

Edita: Cossetània Edicions
C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel.: 977 602 591
Fax: 977 614 357
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Imatge-9, SL
Impressió: Arts Gràfiques Requesens

ISBN: 978-84-9791-469-7

Dipòsit legal: T-416-2009

PENDENT D'AIXÒ

Pendent d'això, pendent de tu,
pendent de l'aire que ens fa cos,
de les partícules que escriuen
la mirada, que diuen tactes
en potència. Prou; s'ha acabat.
La lletra pot desfer el desig,
això, el teu mot que ens destrueix,
el gest que enfila aquest final
inconegut, volgudament
desafiat.
T'anul·laré amb una vocal,
o millor dit, amb ritme buit
però contundent, amb carn de vers,
recompte exacte de tensions.
Tu ja ets per mi un trist soroll.

1. REÜLL

El descontrol a les entranyes,
l'asma dels records, retornant
en una olor, en un gest,
una camisa, el teu braç.
Els espasmes d'atracció dintre l'estómac,
glops de lletres de vellut, de mots àcids
i exultants, de vocals en èxtasi
o inici; o en abisme.
El deute que travessa
aquest espai que no té mides,
l'aire que hi ha entre nosaltres,
el rectangle que fem prim
amb innocència, seient sempre
amb intenció, l'un al costat
de l'altre, en desig descomunal
d'entrar en contacte, pensant que així
no passa res, que això ja se'ns permet,
que els impulsos es conjuren quan volem.
Saber que els llavis només tenen
un cap de camí possible, cap altra opció,
i conformar-se amb la intuïció
de veure sempre de reüll
aquella pell que, avui fa uns mesos,
era davant i s'oferia
com l'horitzó més llis del món.

2. T'HE DE PAIR

Les mans van ser frontera traspasada,
vertigen d'un camí que prometia.
T'he de pair, ho tinc molt clar
des de fa dies, i només sé
la solució de fer-ho així, amb la culpable
de l'inici, aquesta grapa que, si vol,
descompta el temps i ens l'allarga,
que va imposar l'oblit de tot el que érem.
Tenso el canell per evitar que se'ns endugui
un altre cop, que retornem a aquella ment
adolescent, plena de buits per perfilar,
feliç en la cruïlla indefinida.
Et faré neutre amb aquests dits.

S

1. AQUESTES COSES

Em dius que el deix del vers és diferent,
el que se'n diu l'estil i aquestes coses.
I és que de tu no havia parlat mai,
d'allò que ens resta i desordena.
Ara em proposo abandonar la construcció
i obtenir la veritat i aquestes coses,
acarar el mirall correctament
i començar l'anatomia
de l'amor, de l'atracció, dels fluids
que ens dirigeixen i fan de la passió
un instint poc transcendent, molècules
lingüístiques en joc. Sóc descripció
i tu també. I el cotxe gris, i aquell arròs,
i la pell de dues mans i el cigarret,
i la beguda d'aquell bar a l'aire lliure
i la calor, i aquell balcó que s'exposava,
i aquell sopar, i la trucada.
Agafo el bisturí per seccionar-te
i convertir-te en la certesa.

2. I

Tinc ja la conjunció, puc començar.
Veig el mirall i m'ho diu tot:
la coma deixa d'existir i anul·la
opcions, l'asma i l'angoixa. No hi ha camins:
només n'hi ha un i l'ull i el nas són una i;
i el nas i el cap i el cap i el cos i
el cos i el peu i el peu i el sòl i
el sòl i tu i tu i la gent i
ells i ells i el peu i el braç i
el braç i el dit i el dit i el món.
Ja tinc davant el ganivet i la secció i
el fil que cus disseccionant i
aprenc el blanc i que ets així.
Ets veritat.

TAULA

Pendent d'això	3
D	
1. Reüll.....	7
2. T'he de pair	8
O	
1. Deixa que et preguntí	11
2. Pecat.....	12
S	
1. Aquestes coses	15
2. I.....	16
V	
1. Caic	19
2. El verb.....	20
E	
1. Un cantó.....	23
2. L'altre cantó	24
R	
1. M'ofego.....	27
2. Zero.....	28

I	
1. Jo sóc tu	31
2. Jo no sóc	32
T	
1. Tres vermells.....	35
2. Tendresa.....	36
A	
1. No vull morir	39
2. Mira't, ara, va.....	40
T	
1. El vers té ganes de trobar-te.....	43
2. Evito el temps.....	44